

»Delal sem, plačal sem davke.«

Prozaično življenje danskega gejevskega prostituta

Michael Hobbes

Henrik je bil zadolžen. Njegov dolg ni bil strašen, uničujoč ali neizbežen, tak, zaradi katerega ignoriraš pošto ali klice z neznanih števil. Bil je neprijeten dolg. Junija se je odpravil na pettedenski izlet v New York, kjer je zapravil kot kakšen 33-letni gej, ki si že dve leti ni kupil novih oblačil – kar je tudi bil. Svoj dom v Kopenhagenu je zapustil z enim kovčkom in se vrnil z dvema. »Dodaten kovček sem potreboval samo za čevlje,« je pripovedoval prijateljem. Mesec dni pred izletom je preuredil kuhinjo. Ta odločitev je bila enako razumna kot kovček, poln čevljev. Kakorkoli ... Končno je lahko vsaj spodobno kuhal.

Šest tednov po prihodu iz New Yorka si je ogledal svoje preglednice. Ima preglednico za vaje z glasbeno skupino, preglednico za samostojne klavirske nastope, preglednico za internetne zmenke, preglednico za osebno fotografsko zbirko. Naštel sem samo tiste, za katere mi je povedal sam.

Vsako preglednico zapolni tako s kvantitativnimi *kaj* in *kje* kot tudi z ekspozicijskimi *zakaj* in *kako*. Tako ti lahko pove ne le datuma in lokacije poroke, na kateri je igral leta 2004, temveč tudi, da je zaigral *The Greatest Love of All*, zaslužil 1.500 kron (202 evrov) in je nazaj domov kolesaril v dežju.

V noči, ko se je začela njegova tranzicija od IT-administratorja do *freelance* prostituta, je Henrik odprl Excelovo preglednico, poimenovano »osebne finance«. Za preureditev kuhinje je najel posojilo v višini 50.000 kron (6.700 evrov), v New Yorku pa je prekoračil stanje na kreditnih karticah. Kredite je sicer odplačeval, a ne dovolj hitro. Še vedno je imel 40.000 kron (5.400 evrov) dolga.

Običajno to ne bi bilo nič takega. Henrik je v preteklosti že preživel težke čase z varčevalnimi ukrepi, ki si jih je zadal sam: dodatni nastopi na porokah, odpoved alkoholu, preživljanje vikendov v pižami ob gledanju filmov. Vendar pa je vedel, da se mu tokrat ne bo uspelo vrniti v solventno stanje. Čez šest mesecev naj bi namreč postal oče.

Nastopi odgovornost

Z bivšo ženo sta se dve leti trudila spočeti otroka. Ločitev je bila prijateljska, kolikor je to človeško mogoče. Dobesedno. Še vedno sta enkrat ali dvakrat na mesec prespala drug pri drugem. Ločila sta se pri petindvajsetih, zdaj, osem let kasneje, je bila ona lezbijka v zvezi, on pa samski gej.

»Kako: a sta se nekega dne kar spogledala, rekla 'imejva otroka' in si segla v roko?« sem ga vprašal, ko mi je povedal, da pričakujeta.

»Tako nekako,« je odgovoril.

Henrik ni hotel biti zadolžen, ko se bo otrok rodil. »Mislim sem si, da imam šest mesecev, da se spravim na zeleno vejo,« pravi. Na prostitucijo je pomislil šele, ko je pretehtal ostale možnosti. Dela v gostinstvu ali nočnih klubih niso le slabo plačana, ampak zahtevajo redne izmene, česar mu dnevna služba ne bi dopuščala. Preučil je tudi *freelance* dela – prevajanje, lektoriiranje, razne glasbene transkripcije in ostale zadeve, ki jih sam ne razumem najbolje – vendar te dobiš prek vez in mreženja, za kar pa ni imel časa.

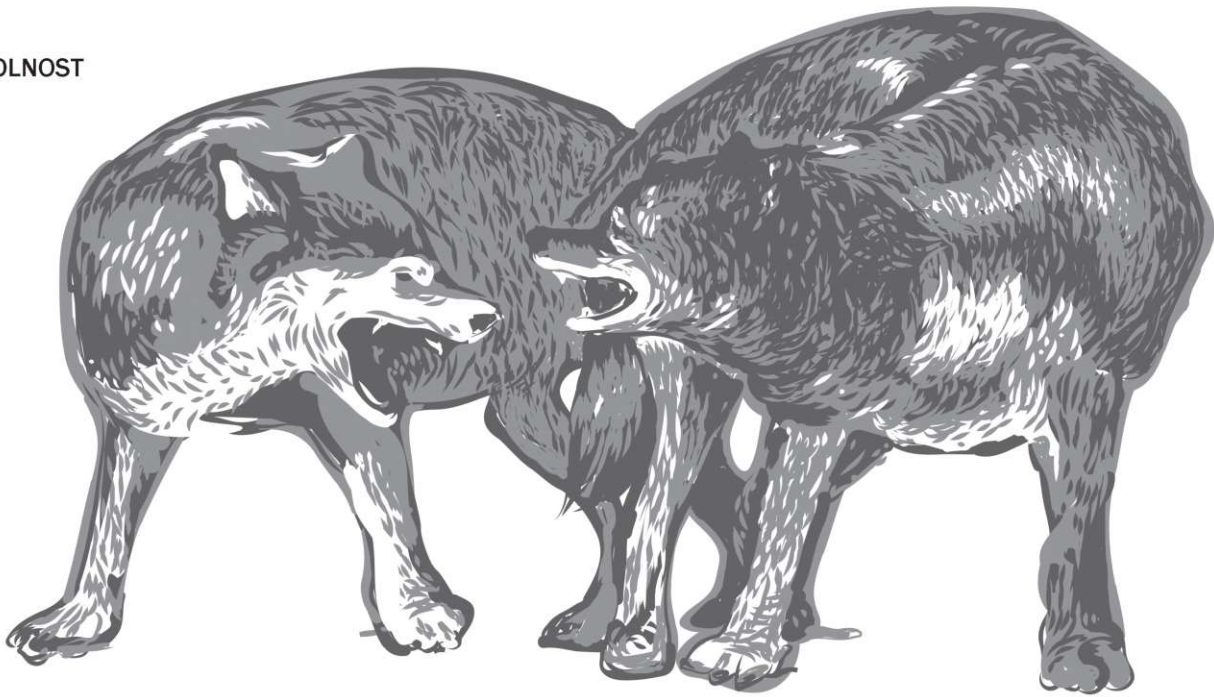
»Potreboval sem delo za polovični delovni čas, ki je dobro plačano, zahteva malo priprav in nobenih delovnih izkušenj,« pravi. »Kaj drugega še preostane?«

V naslednjih šestih mesecih je Henrik s spolnimi odnosi z moškimi za denar zaslužil skoraj 3.500 evrov. Vse to je prijavil davčnim organom, ob tem pa je celo odštél stroške nakupa SIM kartice in zaupnih oglasov. Skupno je imel 32 strank. Med obveznostmi v vrtcu in termini za cepljenje nekatere izmed njih še vedno »srečuje, jih pofuka in jim zaračuna«.

Henrik ne bi bil Henrik, če ne bi vsake transakcije zabeležil v Excelovo preglednico. Tudi takrat, ko se je začel prvič resno ukvarjati z zamisljivo o prostituciji, se je usedel in spisal seznam opravil. Sledi to, kar je napisal in kar je opravil.

Prvič: pokličite davčne organe

Prvo opravilo na Henrikovem seznamu je bilo, da se prepriča, da ne krši zakona. Danska ima zapleten odnos do davkov. Po podatkih OECD je četrta najbolj obdavčena država na svetu.

Najvišja davčna stopnja, po kateri so obdavčeni vsi dohodki, ki presegajo 389.900 kron, je 56,1-odstotna. Beseda za davke (*skat*) pomeni tudi »draga«. Kot v: »Draga, socialist sem«.

Na Danskem lahko pokličete davčno upravo, jim razložite svoj problem in na mestu vam bodo ponudili nasvet za rešitev vaše težave. Misel na to, da bi zasebnemu podjetju plačevali za urejanje davkov, je Dancem enako tuja kot je nam, Američanom, tuja misel, da bi študente plačevali za to, da lahko obiskujejo univerzo.

V skladu s svojo narodnostjo je torej Henrik poklical Skat, jim povedal, da bo z učnimi urami klavirja prišel do dodatnega zaslužka, in se pozanimal, kako naj se loti papirologije, da bo sledil črki zakona. Ne skrbite, mu je odvrnil Skat, poskrbite le, da boste beležili vse vaše dohodke in odhodke. Ob koncu leta nam sporočite obe številki, mi pa vam bomo poslali izračun vaših davčnih obveznosti.

»Samo to?« sem se začudil, ko mi je povedal. »Rekli so ti, naj beležiš vse podatke? To je tako, kot bi psu rekel, da je po zakonu dolžan tekati za teniško žogico.«

»Tako je. A lahko verjameš?!« je rekel Henrik.

Henriku se v telefonskem pogovoru z davkarji ne bi bilo treba sprenevedati. Na Danskem je prostitucija legalna. Dolžan si le sporočiti svoj dohodek, ki ne sme presegati 50.000 kron letno, prodajaš pa lahko le svoje telo (prodajanje teles drugih oseb uradno velja za zvodništvo, in je nezakonito). Za državne organe je enako, kot če bi prodajal kolačke.

Drugič: odpri nov bančni račun in kupi mobilni telefon

»Moram poudariti, da to zame ni bila velika sprememba,« pravi Henrik. »Edina večja razlika med prostitucijo in tem, kar sem

že počel, je bila logistika.«

Henrik pretirava le delno. Preden je postal prostitut, se je leta dobival na napol anonimnih zmenkih. Odprl je profil na vseh glavnih in nekaterih bolj obskurnih *promiscu-net* aplikacijah in spletnih straneh. Grindr, Gaydar, GayRomeo, Adam4Adam, ManHunt: Henrik je razpolagal s šopkom spletnih osebnosti in marketinških pristopov, prikrojenih vsaki izmed aplikacij. »Zelo dolgo nisem imel spolnih odnosov – začel sem, ko sem imel 26 ali 27 let,« pravi Henrik. »A od takrat me je zaneslo v nekakšno zapoznelo najstniško fazo, v kateri sem moral nadoknaditi za ves seks, ki sem ga zamudil.«

Ko je bil star okoli 30, je Henrik ugotovil, da je eden izmed najbolj učinkovitih načinov, kako si nekajkrat mesečno priskrbeti zmenek, načrtno iskanje moških, ki pridejo v Kopenhagen na službeno pot za dan ali dva.

»Prvič, gre za neizkoriščen trg,« pravi. »Vsi Danci se grebejo za istih 200 samskih gejev. Drugič: s potniki je manj zapleteno. Seks je iskren. Oba vesta, da ne vodi nikamor. Poleg tega pa si naslednji dan deležen še hotelskega zajtrka.«

Henrika sem spoznal leta 2008, ko je enkrat do dvakrat na mesec praktical hotelski seks za eno noč, in vedno znova me je presenetil, kako je o teh izkušnjah pripovedoval kot o miniaturnih prijateljstvih, in ne kot anonimnih transakcijah. S temi moškimi se nikoli ni kar zapodil v posteljo. Vztrajal je pri pomenku pred seksom in ljubkovanju po njem – »kar je pravzaprav to, kar si ti tipi resnično želijo« – in se čudil nad stvarmi, ki so mu jih pripovedovali.

»Res so mi dali zelo dober občutek,« o njih pravi danes. »Užival sem v tistem instantnem mehurčku intimne s temi tipi. Občutek je bil vsakič edinstven. No, imel sem se lepo in rad si mi

slim, da je bilo lepo tudi njim.« Ta srečanja so bila praktično le račun stran od prostitucije in glavni razlog za to, da je Henrik ne le vedel, da bi lahko delal kot prostitut, ampak tudi, da bi bil v tem dober. Vseeno je moral poskrbeti, da se njegov novi hobi ne bo prekrival s starim. Odprl je nov bančni račun in si priskrbel novo telefonsko številko, ki jo je delil le s potencialnimi strankami.

Prav tako ni želel, da bi stranke izvedele njegovo pravo ime. Ko obiskuješ hotelske sobe, je to preprosto, v blokkih na Danskem pa je na vhodnih vratih stanovanja vedno napisano ime stanovanca. Obiskovalci ne pozvonijo na številko tvojega stanovanja, ampak pritisnejo na gumb, na katerem je črno na belem napisano tvoje ime.

»To bi lahko bil problem,« pravi Henrik. »Domislil sem se sistema, po katerem sem svoje ime na vratih prelepil z rdečim trakom. Strankam sem razložil, da sem se ravnokar vselil in še nisem utegnil poskrbeti za ploščico z imenom. V mojem stanovanju je tak nered, da niso nikoli podvomili v zgodbo.« Nato je, seveda, ustvaril novo pregladnico.

Tretjič: objavi oglas

Gejevski prostitut uradno postaneš šele takrat, ko to jasno in glasno sporočiš svetu. Vodilna stran za gejevske zmenke na Danskem, boyfriend.dk, ne dovoljuje objave oglasov za plačane spremljevalce. GayRomeo, najbolj priljubljena stran drugod po Evropi, jih dovoljuje, vendar je na Danskem ne uporablja skoraj nihče.

Henrik se je spomnil magistrske naloge na temo gejevske prostitucije na Danskem, ki je pred leti krožila po dobrodelni ustanovi za okužene z aidsom, pri kateri je delal kot prostovoljec. Povlekel jo je iz najbolj skritega kotička svojega trdega diska in jo prebral od začetka do konca. Pod vso metodologijo je bilo zakopano ime spletne strani, preko katere je raziskovalka prišla do kontaktov: Homospot.dk.

»To je absolutno najbolj bedna stran na svetu,« pravi. »A iz neznanega razloga je tudi edino mesto, kjer je v Kopenhagnu mogoče prodajati gejevski seks.«

Homospot.dk je obupna celo po standardih, ki veljajo za spletne strani, namenjene gejevskim zmenkom. Nima zasebnih profilov ali možnosti neposredne komunikacije med uporabniki. Vsakršno interakcijo med uporabniki vrže v skupinsko klepetalnico. Če je Match.com Boeing 747, Grindr pa F-16, je Homospot.dk nekaj takega, kot bi si nalepil peruti na roke in poskušal vzleteti.

»Najhujša stvar celotnega eksperimenta niso bili osamljeni starejši moški ali posamezniki, ki niso odgovorili na moje zvonjenje po tem, ko sem v dežju prikolesaril do njihovega stanovanja,« pravi Henrik. »Najhujša je bila tista prekleta klepetalnica. Prikaže do 25 vrstic besedila, ki nato za vedno izgine. Sedeti moraš ob njem in paziti nanj kot na hišnega ljubljence.«

Henrik je angažiral prijatelja, da ga fotografira v različnih stopenjah golote in nabreklosti (»Na vsaki fotografiji je bila velika prazna soba v ozadju. Nihče ne bo najel prostitut, ki izgleda, kot da to mora početi.«), in si izbral uporabniško ime, ki je bilo poštena slika tega, kar je: SellingCopenhagen33.

»Nisem se hotel pretvarjati, da sem nekakšen 18-letni telovadec ali da imam takega kot Empire State Building,« pravi. »Hotel sem, da bi bila pričakovanja stranke, preden se srečava, nižja, ne višja.«

Četrtrič: določi ceno

S preučevanjem profilov kupcev in prodajalcev na Homospotu je Henrik ugotovil, da obstajata dve vrsti gejevskih prostitutov: mladi in dragi (do 5.000 kron oz. 670 evrov na zmenek) ter stari in poceni (okoli 600 kron oz. 80 evrov na zmenek). Za kupce to pomeni, da imajo na izbiro hondo civic, bentleyja ali nič.

Po standardih danskih gejevskih prostitutov je bil Henrik solidna honda. Je čeden, vendar bolj kot na pregrešnega boga seksa spominja na prijaznega učitelja matematike. Je v formi (»postava plavalca« je izraz, s katerim so ga kasneje opisale nekatere izmed strank), vendar bolj kot na trdnega, domišljivega Toma Hardyja spominja na mehkega, zmedenega Hughja Granta.

»Ko sem se s tipi po spletu prvič pogovarjal o cenah, sem bil presenečen nad tem, koliko barantanja je prisotnega,« pravi. »Vsak bi se jebeno pogajal. Neznosno je. Nekateri so me spraševali, ali bi jim ponudil kupončke za popust na vsako deseto fafanje.«

Henrik se je odločil, da bo prvi stranki zaračunal 700 kron (94 evrov). V klepetalnici sta si izmenjala fotografije in se nato po telefonu zmenila glede cene in aktivnosti. Čez eno uro in dvajset minut je 49-letni moški iz Malmöja na Švedskem prispel v Henrikovo stanovanje. Imela sta spolni odnos, nato pa je Henrik izročil kup bankovcev po 100 kron, še svežih iz bankomata, in odšel.

»Bilo je povsem običajno,« pravi Henrik. »Seks s starejšim moškim. Mogoče sem se počutil nekoliko drugače le po seksu. Mislim, da sem ga hotel poljubiti, on pa je odvrnil: 'Poljubljanje

po seksu se mi ne zdi privlačno.' Hotel je samo čimprej oditi.« Na kakšen način je torej seks drugačen, če ne gre za odnos med ljubincema, partnerjema, prijateljema ali celo neznancema, temveč med stranko in trgovcem?

»Pravzaprav sem veliko razmišljal o tem, preden sem začel,« pravi Henrik. »Ne glede na to, koliko sem seksual naokoli, sem vedno ohranil nekakšno zasebno vodilo, da si pridržujem pravico do tega, da sem v postelji slab. To zna biti problematično, če ti ljudje za seks plačajo.«

Sklepal sem, da so se Henrikove stranke posluževale pristopa »stranka ima vedno prav«, po katerem ti pripada točno to, kar si si zamislil, v nasprotnem primeru pa se preprosto pritožiš. »Če kaj, je bilo ravno obratno,« pravi Henrik. »Oba nekako pozabita na denar v trenutku, ko začneta z ljubimkanjem. Pogosteje se zgodi, da stranke zadevo zamenjajo za resnično intimo, kot pa na primer z obiskom pri frizerju.«

Henrikova preglednica navaja, kaj je počel in koliko je zaslužil z vsako od svojih strank. V šestih mesecih freelance prostitucije je Henrik v povprečju zaračunal 624 kron oz. 83 evrov na zmenek, najvišje izplačilo je doseglo 1.066 kron (»Prespal sem pri njem v hotelu. Plačal mi je v evrih.«), najnižje pa 400 kron (»ta jebeni tip in njegovi jebeni kupončki«). Z nekaterimi je spal več kot enkrat, večinoma pa je šlo za enkratna srečanja. Skupno je zaslužil nekaj več kot 24.000 kron ali 3.220 evrov. Henrik je plačal le 6.300 kron (845 evrov) davka oz. 24,2 odstotka, ker mu je uspelo odšteti 11.000 kron (1.476 evrov) stroškov, vključno z nakupom novega Macbooka. Ko je bil na počitnicah na Hrvaškem, je imel spolni odnos s stranko. Ob vrnitvi se je pri davčnih organih pozanimal, ali lahko potovanje prišteje k stroškom. Let lahko, se je glasil odgovor, hotelske sobe ne. Henrika sem vprašal, zakaj je v njegovi preglednici navedena razdalja, ki jo je prekolesaril do vsake od strank. »Za vsak kilometer vožnje s kolesom ti povrnejo pol krone,« mi je odvrnil.

Petič: oblikuj politiko glede strank

Na svoj seznam opravil je Henrik napisal »Ali je kdo, s komer ne bi spal? Ali moram preveriti njihovo identiteto? Katere informacije moram predhodno dobiti od njih?«, na koncu pa še: »... Viagra?«

»Že takrat sem bil precej prepričan v to, da svet plačanega seksa ni poln čudakov,« pravi Henrik. »Zapolnjen je z debelimi starejšimi moškimi. Izkazalo se je, da to skoraj povsem drži.« Henrik je v svoje preglednice vnašal zapiske o vsaki izmed strank. Berejo se kot gejevski Xanadu, kakor si ga predstavlja

voditelj pogovorne oddaje z radijske postaje v Alabami: »V spalnici se na televiziji vrtijo porniči ... Prevezane oči, zahteval opolzke pripombe ... Obožuje bradavičke ... Čveka, medtem ko sedi na analnem čepu ... Nisem pričakoval dodatnega prosti-tuta ... Veliko prestar, impotenten ... Srečala sva se v parku ...« »No, ampak kakšni so bili?« ga sprašujem vsakič, ko ga srečam. »Iskreno? Edina stvar, ki jim je bila skupna, je, da niso bili privlačni,« mi odgovori Henrik. »Tip, s katerim se še vedno srečujem enkrat mesečno, ima več kot 100 kilogramov. Zaposlen je kot računovodja. Z njegovo dušo ni nič narobe, ampak nihče ne želi pofukati debeluha. Pri vsej stvari je najbolj zabavno to, da je seks fenomenalen. Tu je ta super debeluh in počutim se, kot da sem edina oseba, ki ve, da je odličen v postelji.«

V nekaterih primerih je Henrik svojemu prijatelju poslal SMS z naslovom stranke, v primeru, da bi se kaj zalomilo. Na koncu mu ni bilo treba zavriniti nikogar. Nikoli ni uporabil viagre.

»Res pa je, da sem precejkrat hlinil orgazem,« pravi.

»Ne zajebavaj,« mu rečem.

»Resno. Ljudje tega sploh ne opazijo ... če se jim ne dogaja v obraz.«

Kot pri katerikoli drugi profesionalni izkušnji si je Henrik bolj zapomnil ljudi kot delo. »Res je očitno, da se želijo le pogovarjati,« pravi. »Okusiti hočejo romanco.«

To je postala njegova prednost pred konkurenco. Ko so potencialne stranke Henrika vprašale, kaj je vključeno v ceno, jim je odvrnil, da bosta »imela dovolj časa«, in s tem namignil, da ljubkovanje, pogovor ali poležavanje v postelji niso izključeni. Nek moški ga je povabil na družinsko srečanje kot spremljevalca in mu po urni postavki plačal za celoten čas. Drugi, poročen moški z Norveške, ga je priporočil prijatelju.

Med prostitucijo, dnevno službo in dodatnimi klavirskimi nastopi se je Henrik izvlekel iz dolga, tik preden se mu je rodil sin. Še vedno se srečuje z nekaterimi izmed starih strank, a strani Homospot ne obiskuje več. Povedal je le peščici prijateljev. Henrik seveda ni njegovo pravo ime.

»Davkov nisem plačeval zato, ker sem socialist ali filantrop,« pravi. »Ko me bo kdo soočil s tem, bi mu rad odvrnil le: 'To je bilo moje delo in nič drugega. Delal sem, plačal davke. Kaj te torej moti?'« ●

Michael Hobbes je svetovalec na področju človekovih pravic in novinar. Med drugim piše za The New Republic, Slate in Huffington Post. Živi in dela v Berlinu.

prevod: Katja Pahor